Lieta Nr.C33480216
Lietas arhīva Nr.C-4802-16/20

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Sigulda 2016.gada 29.novembrī

Rīgas rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese Aija Ilstere
ar tiesas sēdes sekretāri /tiesas sēžu sekretārs/
piedaloties prasītājas pilnvarotajam pārstāvim /pers. A/
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu SIA „Julianus Inkasso Latvija" prasībā pret /pers. B/ par parāda piedziņu, un

k o n s t a t ē j a

2016.gada 21.martā tiesā saņemts SIA „Julianus Inkasso Latvija" (turpmāk – prasītāja) prasības pieteikums pret /pers. B/ (turpmāk – atbildētāja) par parāda piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2009.gada 10.jūlijā starp AS „Swedbank" un atbildētāju (klienta Nr.10940261) noslēgts līgums par Patēriņa kredīta (aizdevuma) izsniegšanu un izmantošanu (turpmāk – Līgums). Parakstot Līgumu, atbildētāja piekritusi līguma nosacījumiem, tai skaitā, arī Līgumam saistošajam grafikam. Līguma parakstīšana nozīmē, ka starp pusēm noticis darījums Civllikuma 1402.panta izpratnē.

Saskaņā ar Līguma noteikumiem, atbildētājai bija jānodrošina savā privātajā kontā nepieciešamo naudas līdzekļu apmērs aizdevuma summas un procentu samaksai ikmēneša aizdevuma atmaksas un procentu maksājuma datumā.

AS „Swedbank" veikusi atbildētājas privātā konta stāvokļa analīzi un konstatējusi, ka atbildētāja nepapildina savu privāto kontu un banka nevar veikt ieturējumus no atbildētājas privātā konta aizdevuma summas un procentu par aizdevuma lietošanu samaksai, un tādējādi atbildētāja nepilda Līguma noteikumus.

Banka konstatējusi, ka izmantotā un neatgrieztā kredīta (aizdevuma) summa ir 2721,68 *euro* un procentu parāds par kredīta (aizdevuma) izmantošanu ir 161,42 *euro*, kas kopā ir 2883,10 *euro*.

AS „Swedbank" 2011.gada 30.septembrī cedējusi prasījuma tiesības, kas izriet no AS „Swedbank" un atbildētājas starpā noslēgtā Līguma prasītājai ar tiesībām prasīt nokavējuma procentus, zaudējumus un citus blakus prasījumus, kas radušies Līguma neizpildes rezultātā, paziņojot par līguma izbeigšanas datumu 2010.gada 12.maiju.

Prasītāja nosūtījusi atbildētājai AS „Swedbank" paziņojumu par prasījuma tiesību pret atbildētāju cedēšanu prasītājai, kas uzskatāms par paziņojumu par prasījumu tiesību cesiju saskaņā ar Civillikuma 1804.pantu un paziņojumu par parādsaistībām. Prasītāja veikusi visas nepieciešamās pirmstiesas darbības prasījuma, kavējuma procentu un zaudējumu iekasēšanā no atbildētājas. Atbildētāja uz pretenzijām nav reaģējusi, parādu un blakus prasījumus nav apmaksājusi.

Prasītāja norādījusi, ka galvenā parāda aprēķins redzams AS „Swedbank" 2011.gada 5.oktobra izziņā, kur neatmaksātā aizdevuma pamatsumma ir 2721,68 *euro* (Ls 1912,81), aprēķinātie procenti par aizdevuma līdzekļu izmantošanu (maksa par kredīta izmantošanu) 161,42 *euro* (Ls 113,45).

Saskaņā ar Civillikuma 1756.panta nosacījumiem, kartes lietošanas un apkalpošanas noteikumiem un Cenrādi, prasītāja aprēķinājusi likumiskos nokavējuma procentus uz 2016.gada 23.februāri – galvenais parāds x kavēto dienu skaits x 0,01644 / 100. Likumiskie nokavējuma procenti aprēķināti par laika periodu no 2010.gada 12.maija līdz 2016.gada 23.februārim (par 2112 kavētām dienām) 1001,05 *euro* apmērā.

Pamatojoties uz Civillikuma 1402., 1425., 1587., 1756., 1757., 1763., 1793., 1797., 1798., 1801., 1805., 1934. un 1943.pantu, lūgts:

1) piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai galveno parādu 2883,10 *euro* un likumiskos nokavējuma procentus 1001,05 *euro*, kopā 3884,15 *euro*;

2) piedzīt visus tiesas izdevumus, tai skaitā, samaksāto valsts nodevu 390,11 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 *euro*;

3) noteikt prasītājai tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos procentus – 6% gadā no galvenā parāda.

Parādsaistību summu ieskaitīt SIA „Julianus Inkasso Latvija", norēķinu kontā Nr.LV61HABA0551008868793, AS „Swedbank".

Prasītāja norādījusi, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 128.panta otrās daļas 5.[1]punktu strīda risināšanā starp pusēm mediācija nav izmantota, kā arī prasītāja to nevēlas izmantot tiesvedības laikā.

2016.gada 23.martā saskaņā ar Civilprocesa likuma 148.pantu atbildētājai nosūtīts prasības pieteikuma noraksts uz viņas deklarēto dzīvesvietas adresi /adrese/ (lietas 23.lapa), nosakot termiņu paskaidrojumu iesniegšanai līdz 2016.gada 25.aprīlim (lietas 24.lapa).

2016.gada 2.maijā atbildētājai adresētais ierakstītais sūtījums nosūtīts atpakaļ tiesai ar Latvijas Pasta darbinieka norādi, ka adresāts piegādes brīdī nav sastopams, atstāts aicinājums, beidzies glabāšanas laiks (lietas 26.lapa).

Puses uz tiesas sēdi 2016.gada 14.jūnijā aicinātas Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā, par tiesas sēdes laiku un vietu paziņojot, 2016.gada 2.maijā nosūtot tiesas pavēsti (lietas 1.lapa).

2016.gada 6.jūnijā atbildētājai adresētais ierakstītais sūtījums no deklarētās dzīves vietas adreses nosūtīts atpakaļ tiesai ar Latvijas Pasta darbinieka norādi, ka adresāts piegādes brīdī nav sastopams, atstāts aicinājums, beidzies glabāšanas laiks (lietas 29.lapa).

Tiesas sēdē prasītājas pārstāvis prasību uzturēja uz prasības pieteikumā minētajiem apstākļiem un papildus paskaidroja, ka aizdevums 2009.gada 10.jūlijā ieskaitīts atbildētājas kontā. Sākumā atbildētāja nelielas summas atmaksājusi, bet pēc laika atmaksu veikt pārstājusi, tādēļ 2010.gada 12.maijā AS „Swedbank" no Līguma atkāpās. 2011.gada 19.oktobrī prasītāja, pamatojoties uz Cesijas līgumu, dzēsusi atbildētājas parādsaistības pret banku. Atbildētājai sūtīti vairāki paziņojumi par parāda nomaksu, kas ir atstāti bez ievērības. Tā kā atbildētāja uz tiem nereaģēja, prasītāja nesaskatīja citu ceļu un vērsās ar prasību tiesā. Paskaidroja, ka atbildētāja pie prasītājas ar lūgumu slēgt izlīgumu nav vērsusies, 2016.gada 2.augustā ir veikts viens maksājums 30 *euro* apmērā un par šo summu tiek samazināta pamatparāda prasība (paraksts pie tiesas sēdes protokola lietas 45.lapa). Vairāk atbildētāja maksājumus nav veikusi un uz prasītājas zvaniem nav atbildējusi. Lūdz prasību apmierināt.

2016.gada 14.jūnija tiesas sēdē atbildētāja /pers. B/ prasību atzina (paraksts pie tiesas sēdes protokola lietas 30.lapa) un vēlējās slēgt izlīgumu ar prasītāju.

Uz tiesas sēdi 2016.gada 23.novembrī atbildētāja neieradās, tiesu par neierašanās iemesliem nav informējusi, lietas izskatīšanu atlikt nav lūgusi. Atbildētāja uz tiesu aicināta Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā, nosūtot tiesas pavēsti ierakstītā sūtījumā uz atbildētājas deklarēto dzīvesvietas adresi. Sūtījums atpakaļ tiesā nav saņemts.

Saskaņā ar Dzīves vietas deklarēšanas likumu dzīves vietas deklarēšanas mērķis ir panākt, lai ikviena persona būtu sasniedzama tiesiskajās attiecībās ar valsti un pašvaldību.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.panta piekto daļu fiziskajai personai ir pienākums būt sasniedzamai tās deklarētajā dzīvesvietas adresē, deklarācijā norādītajā papildu adresē vai šīs personas norādītajā adresē saziņai ar tiesu [..].

Pamatojoties uz minēto, tiesa atzīst, ka atbildētājai par tiesā celto prasību un tiesas sēdi ir paziņots likumā noteiktajā kārtībā, jo saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.[1]panta pirmās daļas 3.punkta un otrās daļas noteikumiem tas, ka tiesas dokumenti ir piegādāti uz fiziskās personas deklarētās dzīvesvietas adresi, un no pasta tiek saņemta izziņa par sūtījuma izsniegšanu vai dokumenti tiek nosūtīti atpakaļ, pats par sevi neietekmē dokumentu paziņošanas faktu, un ir uzskatāms, ka personai ir paziņots par tiesas sēdes laiku un vietu vai par attiecīgā dokumenta saturu, un tiesas dokumenti ir izsniegti septītajā dienā no nosūtīšanas dienas, ja dokumenti nosūtīti ar pasta sūtījumu.

Tiesa atzīst, ka nav konstatējami Civilprocesa likuma 209.pantā noteiktie imperatīvie lietas izskatīšanas atlikšanas pamati, kā arī nav pamata atlikt lietas izskatīšanu, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 210.pantā noteiktajiem fakultatīvajiem pamatiem un lieta ir izskatāma bez atbildētājas klātbūtnes tiesas sēdē.

Motīvu daļa

Izvērtējusi lietā esošos rakstveida pierādījumus un apsvērusi prasības pieteikumā norādītos argumentus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma daļēji.

Civilprocesa likuma 193.panta piektā daļa noteic, ja atbildētājs pilnībā atzinis prasību, sprieduma motīvu daļā iekļauj tikai norādi uz normatīvajiem aktiem, pēc kuriem tiesa vadījusies.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 92.pantu pierādījumi ir ziņas, uz kuru pamata tiesa nosaka tādu faktu esamību vai neesamību, kuriem ir nozīme lietas izspriešanā.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa noteic, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa noteic, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Lai gan, atbilstoši Civilprocesa likuma 96.panta piektajai daļai, prasības pieteikumā norādītie fakti, atzīstami par pierādītiem, tomēr tiesa tos vērtē atbilstoši Civilprocesa likuma 97.panta prasībām.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 190.panta otro daļu, tiesa spriedumu pamato ar apstākļiem, kas nodibināti ar pierādījumiem lietā.

Civillikuma 1793.panta 3.punkts noteic, ka prasījumi var pāriet no agrākā kreditora uz jaunu ar cesiju, kura notiek pēc tiesiska darījuma, vienalga, vai kreditors to noslēdzis uz likumiska pienākuma pamata, vai labprātīgi.

Savukārt 1801.pants noteic, ka cesijas līgumu starp prasījuma atdevēju kreditoru (cedentu) un to personu, kam to atdod (cesionāru), var noslēgt jebkādā formā. Parādnieka piekrišana, pret kuru prasījums vērsts, nav vajadzīga, un cesija ir spēkā, pat ja viņš neko par to nezina.

Saskaņā ar Civillikuma 1805.pantu cesionārs var no cesijas brīža darboties ar kreditora tiesībām un uz šā pamata rīkoties ar prasījumu, cedēt to savukārt citiem un izlietot to pret parādnieku.

2011.gada 30.septembrī prasītāja kā cesionārs un AS „Swedbank" kā cedents noslēguši Cesijas līgumu SWED-4 (lietas 20.lapa).

Cesijas līgumā puses vienojušās, ka ar šo līgumu cedents pret atlīdzību cedē (nodod) cesionāram prasījuma tiesības, kas cedentam radušās pret fiziskajām personām laika posmā no 1998.gada līdz 2011.gadam saskaņā ar Līguma pielikumā Nr.1 esošo sarakstu, kurā norādīti parādnieki, līgumi un prasījuma summas. Prasījumi izriet no starp Cedentu un parādniekiem noslēgtajiem līgumiem, kuru saistību izpildes termiņš ir iestājies. Puses vienojas, ka cesionārs informē parādniekus, nosūtot paziņojumu uz cedenta rīcībā esošo parādnieku adresēm, par to, ka prasījumi ir cedēti cesionāram (1.1.punkts).

No Cesijas līguma Pielikuma Nr.1, redzams, ka parādniece ir atbildētāja ar klienta Nr. 10940261, līguma noslēgšanas datums – 2009.gada 10.jūlijs, galvenā parāda summa 2883,10 *euro*, līguma izbeigšanas datums 2010.gada 12.maijs (lietas 11.lapa).

Saskaņā ar Cesijas līguma 2.1.apakšpunktu puses vienojušās, ka cedents cedē Līguma 1.1.punktā minētos prasījumus pret Līguma 1.pielikumā fiksētajām personām arī attiecībā uz visām iespējamām galvenajām un blakus saistībām un blakus prasījumiem, tajā skaitā līgumsodiem, pielīgtiem un likumiskiem procentiem un trešo personu galvojumiem.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka Cesijas līgums noslēgts atbilstoši Civillikuma prasībām un ir saistošs pusēm. Līdz ar to lietā nepastāv strīds par Cesijas līguma nosacījumiem un par to, ka prasītājai ir prasījuma tiesības pret atbildētāju.

No lietas materiālos esošā 2011.gada 18.oktobra, 2011.gada 27.decembra un 2014.gada 29.augusta prasītājas paziņojuma par prasījuma tiesību cesiju izriet, ka atbildētāja par prasījuma tiesību cesiju ir informēta, nosūtot paziņojumus uz Līgumā norādīto atbildētājas adresi, kā arī atbildētājas deklarēto dzīvesvietas adresi (lietas 12. - 14.lapa).

Saskaņā ar Civillikuma 1402.pantu saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Civillikuma 1401.pants noteic, ka saistību tiesības ir tādas tiesības, uz kuru pamata vienai personai – parādniekam – jāizdara par labu otrai – kreditoram – zināma darbība, kam ir mantiska vērtība.

Civillikuma 1511.pants noteic, ka līgums plašākā nozīmē ir ikkatra vairāku personu savstarpēja vienošanās par kādu tiesisku attiecību nodibināšanu, pārgrozīšanu vai izbeigšanu. Līgums šaurākā, šeit pieņemtā nozīmē ir vairāku personu savstarpējs ar vienošanos pamatots gribas izteikums, kura mērķis ir nodibināt saistību tiesību (1401.p.).

Civillikuma 1934.pants noteic, ka ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās.

Savukārt Civillikuma 1943.pants noteic, ka aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis.

No lietas materiāliem redzams, ka 2009.gada 10.jūlijā atbildētāja un AS „Swedbank" noslēguši Patēriņa kredīta līgumu (lietas 8. – 9.lapa).

Saskaņā ar minēto līgumu atbildētājai piešķirta aizdevuma summa 2888,76 *euro* ar aizdevuma termiņu uz 48 mēnešiem.

No kredīta izraksta redzams, ka aizdevuma summa 2009.gada 10.jūlijā ieskaitīta atbildētājas kontā (lietas 40.lapa).

Parakstot minēto Līgumu, atbildētāja apliecinājusi, ka ir iepazinusies ar AS „Swedbank" vispārējiem darījumu noteikumiem un savas saistības apzinās pilnībā.

Savukārt ar AS „Swedbank" darbinieka parakstu apstiprināts, ka līgums ir noslēgts. Atbildētāja nav apstrīdējusi minēto līgumu, un tiesai nav

iesniegti pierādījumi, ka līgums būtu atcelts vai atzīts par spēkā neesošu, tādēļ tiesa secina, ka minētais līgums ir saistošs abām pusēm.

No lietas materiāliem pievienotā prasītājas 2011.gada 18.oktobra, 2011.gada 27.decembra u n 2014.gada 29.augusta paziņojuma par parādsaistībām izriet, ka atbildētāja ir informēta par parādsaistību esamību. Atbildētāja brīdināta arī par sekām, kādas iestāsies, ja parāds netiks samaksāts (lietas 15. - 17.lapa).

Atbildētāja minētos paziņojumus atstājusi bez ievērības.

Civillikuma 1589.pants noteic, ka vienpusēja atkāpšanās no līguma ir pielaižama tikai tad, kad tā pamatota ar paša līguma raksturu, vai kad to zināmos apstākļos atļauj likums, vai arī kad tāda tiesība bijusi noteikti pielīgta.

No Patēriņa kredīta līguma noteikumu 8.6.apakšpunkta redzams, ka aizdevējam ir tiesības vienpusēji atkāpties no līguma par to 60 dienas iepriekš brīdinot aizņēmēju.

Kā norādīts prasības pieteikumā, AS „Swedbank" izmantojusi ar Līguma pielīgto tiesību un vienpusēji atkāpusies no Līguma ar 2010.gada 12.maiju.

Tiesa konstatē, ka atbildētāja nav cēlusi iebildumus par Patēriņa kredīta līguma vienpusēju izbeigšanu. Tādējādi tiesai nav pamata apšaubīt, ka Līgums pamatoti ir izbeigts 2010.gada 12.maijā.

Saskaņā ar *Euro* ieviešanas kārtības likuma 4.panta otro daļu ar 2014.gada 1.janvāri Latvijā notika pāreja uz *euro*. Ņemot vērā noteikto valūtas maiņas kursu, 1 Ls = 0,702804 *euro*.

2011.gada 5.oktobrī AS „Swedbank" izdevusi izziņu Nr.316RC03-22550A/ELR par to, ka uz 2011.gada 5.oktobri, pamatojoties uz 2009.gada 10.jūlijā noslēgto Patēriņa kredīta līgumu Nr.09-034691-PT, atbildētājas parāds ir Ls 3455,23 (4916,35 *euro*), kas sastāv no neatmaksātā aizdevuma pamatsummas Ls 1912,81 (2721,68 *euro*), aprēķinātiem procentiem par aizdevuma līdzekļu izmantošanu (maksa par kredīta izmantošanu) Ls 113,45 (161,42 *euro*), procentiem par pamatsummas atmaksas kavējumu (maksa par kredīta limita pārsniegšanu) Ls 1388,74 (1976 *euro*) un līgumsoda par procentu samaksas kavējumu (soda procenti par savlaicīgi nesamaksātiem kredīta limita izmantošanas procentiem) Ls 40,23 (57,24 *euro*) (lietas 10.lapa).

Saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu tiesīgi noslēgts līgums uzliek par pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Civillikuma 1828.pants noteic, ja izpildījumam ir noteikts laiks, tad parādniekam tas jāievēro, negaidot sevišķu kreditora atgādinājumu [..].

Savukārt saskaņā ar Civillikuma 1652.panta pirmās daļas 3.punktu parādnieka nokavējums ar visām tā sekām iestājas pats no sevis, kad viņš palaidis garām termiņu, kas nolikts izpildīšanai vai nu ar likumu, vai ar līgumu, vai arī pēc parašas.

Civillikuma 1590.pants noteic, ka katrai pusei ir pret otru prasības tiesība par līguma izpildīšanu [..].

Atbilstoši Civillikuma 1425.pantam, katra saistība jāizpilda pilnā apmērā, un nevienu nevar piespiest apmierināties tikai ar kādas saistības daļas izpildījumu [..].

Civillikuma 1838.pants noteic, ka samaksa izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo. Pierādīt samaksu var ar visiem atļautiem pierādījuma līdzekļiem, bet sevišķi ar rakstisku apliecinājumu jeb kvīti [..].

Atbildētāja atbilstoši Civillikuma 1838.panta pirmajai daļai nav iesniegusi pierādījumus, kas apliecinātu, ka savas saistības viņa būtu izpildījusi un kredītu (aizdevumu) atmaksājusi.

Līdz ar to tiesai nav pamata apšaubīt prasītājas norādītos apstākļus, ka atbildētājai pastāv nenokārtota maksājuma saistība pret prasītāju un tiesa ņem vērā arī to, ka atbildētāja prasību ir atzinusi.

No kredīta izraksta ar apzīmējumu „pamatsumma-PO" redzams, ka neatmaksātā aizdevuma summa ir 2721,69 *euro*, savukārt ar apzīmējuma „uzkrātie % - IN" norādīti aprēķinātie procenti par kredītlīdzekļu izmantošanu – 161,42 *euro* (lietas 40. – 41.lapa).

Izvērtējot minētos pierādījumus, tiesa konstatē, ka prasītāja norādījusi nepamatotu galvenā parāda summu 2883,10 *euro* apmērā, iekļaujot šajā summā arī aprēķinātos aizdevuma lietošanas procentus 161,42 *euro* apmērā pretēji Civillikuma nosacījumiem, jo saskaņā ar Civillikuma 1754.pantu procentiem vienmēr ir nepieciešams galvenais parāds jeb kapitālparāds.

Tādējādi pamatparāds, kas piedzenams no atbildētājas par labu prasītājai ir 2691,68 *euro* (2721,68 *euro* mīnus atbildētājas 2016.gada 2.augustā samaksātie 30 *euro*).

Saskaņā ar Civillikuma 1946.pantu procenti par aizdevumiem dodami tikai tad, ja tie bijuši tieši norunāti vai ja parādnieks pielaidis nokavējumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1762.panta 1.punktu pienākums maksāt procentus izbeidzas pilnīgi ar galvenās saistības izbeigšanos.

Noslēgtajā Patēriņa kredīta Līgumā puses vienojušās, ka par aizdevuma izmantošanu tiek aprēķināta procentu likme 23%.

Atbilstoši prasības pieteikumam procenti 161,42 *euro* aprēķināti par aizdevuma līdzekļu izmantošanu (maksa par kredīta izmantošanu) par laiku līdz līguma izbeigšanai 2010.gada 12.maijam.

Tiesa secina, ka atbilstoši noslēgtajam līgumam atbildētājai ir pienākums samaksāt līgumiskos procentus.

Līdz ar to tiesai nav pamata apšaubīt prasītājas norādītos apstākļus, ka atbildētājai pastāv nenokārtotas maksājuma saistības pret prasītāju 2853,10 *euro* apmērā (neatmaksātā aizdevuma pamatsumma 2691,68 *euro* + aprēķinātie procenti par aizdevuma līdzekļu izmantošanu 161,42 *euro*), kas piedzenama no atbildētājas par labu prasītājai.

Prasītāja lūgusi piedzīt likumiskos nokavējuma procentus 1001,05 *euro* apmērā par laika periodu no 2010.gada 12.maija (līguma izbeigšanas datums) līdz 2016.gada 23.februārim (prasības pieteikuma sastādīšanas datums).

Likumiskie nokavējuma procenti aprēķināti pēc formulas - galvenais parāds x kavēto dienu skaits x 0,01644 / 100 (2883,10 *euro* x 2112 dienas x 0,01644: 100 = 1001,05 *euro*).

Tiesa secina, ka tā kā Banka faktiski līgumu izbeigusi 2010.gada 12.maijā, prasītājai ir tiesības aprēķināt likumiskos nokavējuma procentus par laika periodu no 2010.gada 12.maija līdz prasības pieteikuma sastādīšanas dienai - 2016.gada 23.februārim.

Civillikuma 1753.pants noteic, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu (844.p.) lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1756.pantu pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu vai uz likumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1764.pantu visādos mantiskos darījumos un aktos, kas nodibina pienākumu maksāt procentus, atļauts nolīgt procentus, kuru apmēru var noteikt līdzēji savstarpēji vienojoties.

Civillikuma 1765. panta pirmā daļa noteic, ka procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus tas ir, seši procenti no simta gadā.

Tiesa atzīst, ka tiesiskajās attiecībās, kas izveidojušās starp prasītāju un atbildētāju, pušu attiecības vērtējamas, piemērojot ne tikai Civillikuma normas, bet arī Patērētāju tiesību aizsardzības likuma normas.

Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta vienpadsmitā daļa noteic, ka, tiesa, izšķirot strīdu, izvērtē līguma noteikumus un strīda atrisināšanai

attiecībā uz patērētāju nepiemēro līgumā ietvertos netaisnīgos noteikumus.

Savukārt Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta trešās daļas 4.punkts noteic, ka par netaisnīgiem līguma noteikumiem uzskatāmi noteikumi, kas uzliek patērētājam, kurš neizpilda vai nepienācīgi izpilda līgumsaistības, neproporcionāli lielu līgumsodu vai citu kompensāciju par līgumsaistību neizpildi vai nepienācīgu izpildi salīdzinājumā ar līgumsaistību neizpildīšanas vai nepienācīgas izpildīšanas radīto zaudējumu vai ņemot vērā citus apstākļus.

Izvērtējot, vai prasība piedzīt likumiskos nokavējuma procentus konkrētajā strīdā nav vērtējama kā netaisnīgu līguma noteikumu piemērošana, tiesa atzīst, ka prasītāja ir ievērojusi Civillikuma 1.pantā noteikto labas ticības principu.

Tiesa prasītāja pieprasīto procentu aprēķinu un apmēru atzīst par taisnīgu un samērīgu ar atbildētājas pieļauto nokavējumu, ievērojot to apstākli, ka atbildētāja ilgstoši nav pildījusi no līguma izrietošās saistības, neveicot parāda samaksu arī pēc 2011.gada 18.oktobra, 2011.gada 27.decembra un 2014.gada 29.augusta paziņojumiem par saistību tiesību cesiju un brīdinājuma par saistību nepildīšanu nosūtīšanas, kā arī neizmantojot prasītājas piedāvāto iespēju vienoties par parāda labprātīgu samaksu. Arī pēc tiesas sēdē pieteiktā lūguma par lietas izskatīšanas atlikšanu, sakarā ar to, ka atbildētāja vēlas labprātīgi atmaksāt parādu un vienoties par izlīguma noslēgšanu, atbildētāja veica tikai vienu labprātīgu maksājumu, kā arī uz tiesas sēdi vairāk neieradās.

Pamatojoties uz minēto, tiesai nav pamata apšaubīt prasītājas sniegtās ziņas, ka atbildētāja zvanījusi prasītājai 2016.gada 16.septembrī un solījusi maksāt katru mēnesi 30 *euro*, bet veikusi tikai vienu maksājumu 30 *euro* apmērā, kā arī pēc 2016.gada 16.septembra maksājumus nav veikusi, kā arī nav sazinājusies pati un nav atbildējusi arī uz prasītājas zvaniem, lai vienotos par izlīguma slēgšanu.

Civillikuma 1.pants noteic, ka tiesības izlietojamas un pienākumi pildāmi pēc labas ticības, kas nozīmē, ka katram savas subjektīvās tiesības jāīsteno un subjektīvie pienākumi jāizpilda, ievērojot citu personu pamatotas intereses (asoc.prof.Dr.iur. K.Balodis. Labas ticības princips mūsdienu Latvijas Civiltiesībās. Latvijas Vēstnesis, Jurista Vārds, 03.12.2002., Nr.24).

Izvērtējot minētos apstākļus, tiesa secina, ka atbildētāja vēlas arī turpmāk izvairīties no savu saistību izpildes.

Pamatojoties uz minēto, tiesa secina, ka prasītājai ir tiesības saņemt no atbildētājas likumiskos nokavējuma procentus par laiku no 2010.gada 12.maija līdz 2016.gada 23.februārim, bet, kā redzams no iesniegtā aprēķina, prasītāja procentus aprēķinājusi no summas 2883,10 *euro*, kas sastāv no neatmaksātās aizdevuma pamatsummas 2721,68 *euro* un aprēķinātiem procentiem par aizdevuma līdzekļu izmantošanu 161,42 *euro.*

Līdz ar to, izvērtējot prasības pieteikumā norādīto nokavējuma procentu aprēķinu, tiesa konstatē, ka prasītāja kļūdaini likumiskos nokavējuma procentus aprēķinājusi no summas 2883,10 *euro*, jo procenti aprēķināmi tikai no neatmaksātās aizdevuma pamatsummas 2721,68 *euro*.

Līdz ar to likumiskie nokavējuma procenti piedzenami 945 *euro* apmērā par laika periodu no 2010.gada 12.maija līdz 2016.gada 23.februārim (2721,68 *euro* x 2112 dienas x 0,01644: 100 = 945 *euro*), savukārt prasība pārējā daļā par likumisko nokavējuma procentu 56,05 *euro* piedziņu noraidāma.

Pamatojoties uz minēto, tiesa secina, ka gan no prasības pieteikuma, gan visiem lietas materiāliem kopumā nav redzams, ka atbildētāja būtu izpildījusi savas saistības, kā arī atbildētāja nav iesniegusi iebildumus pret prasību vai pierādījumus par parāda samaksu.

Tiesa uzskata, ka atbildētāja ir pieļāvusi samaksas kavējumu, ilgstoši neveicot parāda atmaksu, tādēļ prasītājai ir tiesības saņemt likumiskos nokavējuma procentus par norādīto laika periodu.

Līdz ar to tiesai nav pamata apšaubīt prasībā norādīto, ka atbildētāja nav izpildījusi savas saistības pret prasītāju un, ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka no atbildētājas par labu prasītājai piedzenams neatmaksātais galvenais parāds 2691,68 *euro*, procenti par aizdevuma līdzekļu izmantošanu 161,42 *euro* un likumiskie nokavējuma procenti 945 *euro*, kopā 3798,10 *euro.*

Prasības pieteikumā ietverts lūgums atzīt prasītājai tiesības līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētājas likumiskos 6% procentus no simta gadā no galvenā parāda.

Civilprocesa likuma 195.pants noteic, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda prasījuma veidu un piedzenamo summu, atsevišķi uzrādot galveno parādu un procentus, laiku, par kādu procenti piespriesti, kā arī prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru, kā arī kredītiestādes nosaukumu un konta numuru, kurā veicama samaksa, ja tāds norādīts prasības pieteikumā.

Civillikuma 1811.pants noteic, ka katra saistības tiesība izbeidzas pati no sevis, kad izpildīta tai atbilstošā parādnieka saistība, t.i., nolīdzinot parādu. Ja saistības tiesības priekšmets ir nauda, tad saistību izpilda ar naudu.

Saskaņā ar Civillikuma 1759.panta pirmo daļu, 1760.pantu un 1765.pantu un izveidojušos tiesas praksi (Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2008.gada 16.aprīļa lēmums lietā Nr.SPC-30) prasītājam ir tiesības saņemt arī likumiskos nokavējuma 6% procentus gadā no galvenā parāda, sākot ar tiesas nolēmuma stāšanos spēkā līdz nolēmuma izpildei.

Civillikuma 1759.panta 1. punkts noteic, ka procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata, par katra parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem.

Saskaņā ar Civillikuma 1765.panta pirmo daļu, gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.

Minētā panta ceturtā daļa noteic, ka likumiskie nokavējuma procenti ir aprēķināmi tikai no paša kapitāla.

Tā kā konkrētajā gadījumā atbildētāja savas uzņemtās saistības nav pildījusi, tiesa atzīst par pamatotu prasītājas lūgumu atzīt tiesības sākot ar tiesas nolēmuma stāšanos spēkā līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētājas likumiskos sešus procentus no neatmaksātā galvenā parāda 2691,68 *euro*, ievērojot Civillikuma 1763.panta nosacījumus, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

Civilprocesa likuma 33.pants noteic, ka tiesāšanās izdevumi ir tiesas izdevumi un ar lietas vešanu saistītie izdevumi. Tiesas izdevumi ir valsts nodeva, kancelejas nodeva, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi.

Civilprocesa likuma 39.panta pirmā daļas 5.punkts noteic, ka ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi ir, tai skaitā, ar tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu, izsniegšanu un tulkošanu saistītie izdevumi.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo un otro daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram, [..].

Ja prasību noraida, atstāj bez izskatīšanas vai ja prasītājs atsakās no prasības, tiesas izdevumi, kas nav samaksāti iepriekš, piespriežami no prasītāja valsts ienākumos. Taču, ja prasītājs neuztur savus prasījumus, jo atbildētājs tos pēc prasības iesniegšanas labprātīgi apmierinājis, tiesas izdevumus piedzen no atbildētāja.

Prasītāja ceļot prasību tiesā samaksājusi valsts nodevu 390,11 *euro* (lietas 6.lapa) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 *euro* (lietas 7.lapa).

Tiesa atzīst, ka, ievērojot Civilprocesa likuma 41.panta pirmās daļas noteikumus, no atbildētājas par labu prasītājai piedzenama prasītājas samaksātā valsts nodeva proporcionāli prasības apmierinātajai daļai 387,86 *euro* atbilstoši Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta b) apakšpunktam un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu 4,70 *euro*, kopā 392,56 *euro*.

No lietas materiāliem - ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu uzziņas - redzams, ka ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu šajā lietā kopsummā ir 12,90 *euro* (lietas 2.lapa), tādēļ šie izdevumi, ciktāl tie pārsniedz prasītājas samaksātos 4,70 *euro,* piedzenami no atbildētājas valsts labā, t.i., 8,20 *euro*.

Taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, [..] un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1]pantu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei.

Sprieduma labprātīgas izpildes termiņš nedrīkst būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas, līdz ar to atbildētājai nosakāms 10 dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 34.pantu, 39.panta pirmās daļas 5.punktu, 41.panta pirmo un otro daļu, 97., 190., 193., 195. un 204.[1]pantu, tiesa

n o s p r i e d a

Prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu SIA „Julianus Inkasso Latvija", Reģ.Nr.40003717522,

-galveno parādu 2691,68 *euro* (divi tūkstoši seši simti deviņdesmit viens *euro* un 68 centi),

-procentus par aizdevuma līdzekļu izmantošanu par laiku līdz 2010.gada 12.maijam 161,42 *euro* (viens simts sešdesmit viens *euro* un 42 centi),

-likumiskos procentus par laika periodu no 2010.gada 12.maija līdz 2016.gada 23.februārim 945 *euro* (deviņi simti četrdesmit pieci *euro*) un

-tiesas izdevumus - samaksāto valsts nodevu 387,86 *euro* (trīs simti astoņdesmit septiņi *euro* un 86 centi) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 *euro* (četri *euro* un 70 centi), pavisam kopā 4190,66 (četri tūkstoši viens simts deviņdesmit *euro* un 66 centi).

Parādsaistību summu ieskaitīt SIA „Julianus Inkasso Latvija", Reģ.Nr.40003717522, norēķinu kontā Nr.LV61HABA0551008868793, AS „Swedbank".

Noteikt SIA „Julianus Inkasso Latvija", Reģ.Nr. 40003717522, sākot ar sprieduma stāšanos spēkā līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, likumiskos procentus 6% (seši procenti) gadā no galvenā parāda 2691,68 *euro* (divi tūkstoši seši simti deviņdesmit viens *euro* un 68 centi), ievērojot Civillikuma 1763.panta nosacījumus, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu apmērs sasniedzis kapitāla lielumu.

Noraidīt prasību daļā par likumisko nokavējuma procentu 56,05 *euro* (piecdesmit seši *euro* un 5 centi) piedziņu.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, valsts labā tiesas izdevumus: ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 8,20 *euro* (astoņi *euro* un 20 centi).

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi iemaksājami, norādot saņēmēju: Tiesu administrācija, reģ.Nr.90001672316, saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods TRELLV22, konta Nr.LV51TREL2190458019000, maksājuma mērķī jānorāda ieņēmumu ekonomiskās klasifikācijas kods – 21499, mērķis - ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi civillietā C33480216.

Noteikt /pers. B/ sprieduma labprātīgas izpildes termiņu 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Tiesas izdevumu samaksu apliecinošs dokuments iesniedzams Rīgas rajona tiesas kancelejā Siguldā sprieduma labprātīgai izpildei noteiktajā 10 dienu termiņā.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 20 dienu laikā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā Siguldā, Šveices ielā 27.

Tiesnese A.Ilstere